

femtenaarige Rosalies — Fødselsdag, og en Del kvindelige Slægtninge og en sommerfuglebroget Sværm af den unge Piges Veninder foruden adskillige Bekendte blandt de omboende Landliggere havde indfundet sig for at ønske til Lykke og drikke Chokolade. Der var ogsaa et Par fremmede Herrer, saaledes den lange Hr. Balling — — Literatur-Iglen — der siden sin Tilbagekomst fra en Sommerferieudflugt paany havde suget sig fast der i Huset, hvor han nu havde kastet sine vildt rullende Øjne paa Rosalie, efterat først Jakobe og siden Nanny havde vist sig at mangle den rette Forstaaelse af hans banebrydende Udplyndringer af andres Aandsværker.

Tilstede var ogsaa en anden Herre, som Per før havde truffet her; det var en halvgammel, ugift Timelærer, Kandidat Israel, der var beslægtet med Huset paa den Salomonske Side. Han var en lille, kejtet, tarvelig klædt Mand med sky og nervøse Bevægelser. Altid stod han med Hænderne indenfor Frakkeærmerne og drejede sit halvskaldede Hoved, snart til den ene, snart til den anden Side, som om han bestandig frygtede for at være i Vejen for nogen. Ingen, der ikke netop hørte ham tale (og han var i Almindelighed helst selv Tilhører) skulde let ane, at han var den Aron Israel, som ikke helt med Urette havde vundet en Navnkundighed, der kunde kappes med selve Dr. Nathans. Han var en stille Lærd med en uhyre Viden paa de for-